

Nedzīrdīgo diena pašu un citu skatījuma

Šoreiz saiets Latviešu biedrības namā

Un atkal aizvadīta Nedzīrdīgo diena. Šoreiz tā notika nozīmīgā gadā — mūsu LNS 80. gadskārtā, tāpēc savienības vadība bija gatavojušies rūpīgi un pamatīgi, lai iepriecētu pasākumu dalībnieku.

Pirmkārt jau — tā bija pati notikuma vieta. Šoreiz mūsu biedri no visas Latvijas pulcējās Latviešu biedrības namā.

Kādreiz, pirms gadiem 4 — 5, šai namā Ziemssvētku noskaņā savus lasītājus — ap 500 cilvēku pulcināja «Kopsolī», bet nu skaistā rudens diena no mājām bija izvilinājusi divtik vairāk cilvēku. Lielā zāle, balkons, viss bija pārpildīts, pat gar mālām stāvēja cilvēki. Jau labu laiciņu pirms koncerta sākuma mūsu biedriem bija iespējams iepazīties ar skaisto, senatnīgo namu un tajā izvietotiem stendiem. Satikās sen neredzējušies ļaudis no dažādām Latvijas malām, un tas bija priecīgs pārdzīvojums — vismaz reizi gadā redzēties, uzzināt, kā klājas.

Bet otrkārt — tas bija krāšnais, raitais un rūpīgi sagatavotais koncerts, kurā mijās dejas ar dziesmām, deklamācijas ar skečiem, smaidi ar aplausiem un roku mežu gaisā pēc katras numura. Pašdarbnieki no visas Latvijas bija pacentušies par godu savas LNS jubilejai sagatavot arī dažus jaunus priekšnesumus, kuri nebija Smilenes pašdarbības festivāla programmā (Daugavpils, Rēzekne, 218. bērnudārza un skolu grupas). Pārsteidz gan tas, ka jau kuro gadu Rīgas NBI skolēni nepiedālās šajos Nedzīrdīgo dienas uzvedumos, tai pašā laikā tālu ceļu mēro bērni no Daugavpils un Valmieras.

Treškārt — kā vienmēr Savienības vadība skaisti pateicās saviem ļaudim. Šoreiz veltes saņēma mazie pašdarbnieki.

Noslēgumā apvienotais pašdarbnieku koris atkal izpildīja LNS himnu — «Še, kur līgo priežu meži.» Šoreiz solo partiju mikrofonā iedziedāja KC «Rītausma» režisore Dzintra

Šoreiz Latviešu biedrības namā...

Kukša — neparedzēts, bet visai veiksmīgs risinājums, lai nebūtu jāizmanto dziesmas «ātrais» ieraksts kasetē.

□ □ □

Pēc koncerta mūsu ļaudis vēl ilgi kavējās nama vestiņā un pie tā ieejas. Priecīgi smaidi, rokasspiedieni, sirsnīgas sarunas nevarēja vien rimties. Ľaužu pūlī «KS» korespondents uzrunāja vairākus apmeklētājus, izzinot viņu domas par redzēto.

Uldis: Uz šo pasākumu nāku katru gadu, galvenokārt tāpēc, lai satiktu draugus un pažīnas. Šajā gadījumā man vislabāk patīk, ka viss notiek brīvā dabā. Šīs telpas ierobežo brīvību, bet arī tas ir labi, jo pirmoreiz pilnībā noskatījos visu koncerta programmu.

Vislabāk man patika daugavpiliešu pantomīma ar suni un dresētāju. Tāds gabaliņš, kur var pamatīgi izsmieties.

Anna, sētniece: Esmu pirmoreiz Nedzīrdīgo dienas pasākumā. Citus gadus tas sakrita ar dienu, kad kapos notika Svecīšu diena un biju spiesta doties uz laukiem. Esmu ļoti apmierināta ar redzēto. Aizkustināja bērnu priekšnesumi, kā vienmēr izteiksmīgi deklamē Līga Bauere. Skaisti dejo daugavpilietes. Un kur tad vēl «Figaro», un rēzekniete ar savu «Es biju māmiņai...» Vai visus varētu še nosaukt, jo sliktu nebija! Taču pāri visam mūsu «Še, kur līgo...»

Skaists ir šis nams, paldies tiem, kas deva mums iespēju tajā būt un visu apskatīt. Un tomēr man ļoti, ļoti gribētos, lai nākamgad mēs būtu paši savā vecajā, mīlotajā, ar pašu darbu radītajā «Rītausmā». Lai tā atplauktu, to novēlu...

Austra, zemniece: Uz Rīgu braucu labi ja reizi gadā, tāpēc tas man ir īpašs pārdzīvojums. Šodien diena kā uz pasūtījumu. Cēlos četros no rīta, bija liela salna, zem kājām zāle sprakšķēja, bet mārtiņrozes bija izturējušas un panēmu līdzi savējiem. Kādreiz biju tādā pašā Jāņa sētas sarīkojumā. Tur bija jauki, bet ne visu varēju redzēt lielā ļaužu pulka dēļ.

Šeit, Latviešu namā, pavisam cita lieita. Laba redzamība, disciplinēta publīka ar visu uzmanību pret tiem, kas uzstājas, svinīga noskaņa. Paldies labajiem ļaudīm, kas visu to noorganizēja mums, nedzīrdīgajiem, par prieku. Lai laba veselība un izdoma ari turpmāk, un lai labie darbi jums simtākāt atmaksājas, kā Rainis teicis: *Gūt var dodot, gūt var nēmot. Dodot — gūtās neatņemams.*

Vilis, kurpnieks: Pirmoreiz piedalos šādā sarīkojumā. Bija patīkami redzēt pašdarbnieku koncertu no visas Latvijas. Satiku daudz draugu. Laba diena patiesā! Žēl tikai, ka patlaban nav darba, bet citādi par dzīvi būtu greķs zēloties.

Andrejs, bezdarbnieks: Koncertu nedzēju. Kāpēc? Nebija laika, jo vajadzēja ar daudziem aprūpīties ārpusē. Ir vēl dažas vietas Rīgā, kur tiekamies draugu lokā, bet ne tik lielas iespējas kā šeit. Vajadzētu kādu labu vietu noorganizēt, kur var tāpat aiziet paplāpāt, bez koncerta un balles. «Rītausma»? Nē, tā ir pārāk tālu, un tur ļoti maz ļaužu apgrozās, tur nav ko jauniem darīt.

Elīna, apkopēja: Kā patīk? ļoti jauki. Bet gribētos, lai nedzīrdīgo dienā būtu noslēguma balle. Jauniešiem, droši vien arī citiem, gribas ne tikai sēdēt un vērot, ko citi dara, bet arī pašiem uzdancot. Lūdzu, lūdzu, uzrakstiet, ka mums gribas «ballēties» (vēl 5 jaunieši piekrītoši māj ar galvu).

Tādas, lūk, īsas ekspresintervijas, kurās visi aptaujātie saka paldies no sirds.

□ □ □

Šīs dienas noslēgumā notika vēl viens svinīgs sarīkojums KC «Rītausma» — LNS valdes pateicības velte aktīvistiem, atzīmējot LNS 80. jubilejas gada noslēgumu (biedrības pašas deleģēja savus aktīvistus). LNS prezidents A. Pavlīns atzīmēja brīvprātīgo palīgu devumu: «Mēs bez jums, mūsu palīgiem un atbalstītājiem, nebūtu paveikuši un sasniegūši to, ar ko šodien lepojamies, — ar mūsu organizācijas dzīvotspēju un attīstību 80 gados. Paldies jums visiem, visiem. Lai šis vakars ir pateicība jums visiem!»

Sarīkojums notika KC «Rītausma» Lieļajā zālē, un tas bija patīkams pārsteigums visiem, kas zināja, kādu postažu aiz sevis atstāja bēdīgi slavenais naktsklubs «Zero zona». KC «Rītausma» direktora v. i. Maruta Pitterne īsā laikā spēja noorganizēt zāles saņošanu tādā līmenī, ka tajā uzturēties bija jauki un patīkami. Cik tas spēka, enerģijas prasījis, — to zina tikai viņa pati vien, bet

darbs bija šo pūlu vērts. Par to liecināja pasākuma dalībnieku «oh» un «ai», ieraugot izgismoto balonu virknē vizuļojam skaitli «80», redzot uzplaukstam salūtu, baudot gar do mielastu, skatoties koncertprogrammu ar starptautisko laureātu iluzionistu Palčevsku un vingrotāju skolas audzēkņu piedalīšanos. Iluzionisti savās izdarībās prata iesaistīt klātesošos, un viņu roku veiklība sagādāja varen jautrus brīžus visiem skatītājiem. Jautrajā ļaužu barā varēja vērot divus visai nopietnus un norūpējušos cilvēkus — tie bija prezidents un viceprezidente, kuri līdz pēdējam numuram vakara programmā — pirotehnikas salātam sekoja, lai viss notiktu, kā iecerēts. Un tikai pēc tam arī viņi laidās jautrā dejā kopā ar

pārējiem. ļaudis patiešām līksmoja no visas sirds, un tas jau arī bija šī pasākuma mērķis. Un tā mēs iesoļojām LNS nākamajā desmitgadē. Lai svētku prieks vairo dzīves un darba prieku turpmākajos gados! ◆

Attēlā: «Lauku Avizes» korespondente intervē Daugavpils dejotājas.

